

følge deres indre Væsen kunne sættes i Classe med egentlige Tyverier, hvad Straffbarheden angaaer. Det Forslag, der er stillet under Nr. 27, forandrer i Realiteten Intet af, hvad der blev vedtaget ved denne Sags 2den Behandling; det gaaer kun ud paa at fremstille Indholdet paa en noget anden Maade, og da det, som jeg tillod mig at bemærke, i det Væsentlige maa anses for en Redactionsforandring, vil jeg ansee det for overflødigt at opholde mig videre derved, forsaavidt der ikke senere maatte fremkomme nogen Bemærkning mod det. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at den foreslaaede Forandring gaaer ud paa, at sætte den almindelige Regel i Spidsen, og dertil knytte det enkeltevis som Exempel fremstillede Tilfælde, hvorimod i Paragraphen, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, den modfatte Fremgangsmaade er fulgt, idet man først har nævnt Exemplet og derefter kommer med den almindelige Regel, som skulde almindeliggjøre det enkelte Tilfælde. — Der er fremdeles under Nr. 37 stillet et Forslag til § 309, der gaaer ud paa at tilføie en enkelt ældre Lovbestemmelse blandt dem, der høves, forsaavidt Straffbestemmelserne angaaer, nemlig Placaten af 10de April 1841 angaaende Kundgjørelse af Dødsrets-Resolutioner, hvorved en allers myndig Person sættes i Umyndighedsstand, samt af Opbuds- og Falliterklæringer, § 4. Den nævnte Lovbestemmelse fastsætter nemlig, at den, som svigagtig indlader sig i Retshandler, uagtet der er berøvet ham Raadigheden over hans Bo, saavel som den, der med Kundskab herom, indlader sig i Retshandler med en saadan Person, skal straffes i Overensstemmelse med de for visse Tilfælde af Bedrageri i Forordningen af 11te April 1840 givne Straffbestemmelser. Det er maalteligetop, fordi der ikke fattes en udtrykkelig Straf Placaten af 10de April 1841, men kun henvises til Straffbestemmelsen i Forordningen af 11te April 1840, ikke aldeles nødvendigt at nævne Placaten af 10de April 1841 blandt de ældre Lovbestemmelser, som høves, hvad Straffbestemmelserne angaaer; men for Fuldstændighedens Skyld har man dog troet det rigtigst ogsaa at nævne denne Placat, da det fra en Side betragtet ikke kan nægtes, at dens § 4

indeholder en Art Straffbestemmelse. Jeg antager, at dette Forslag heller ikke vil møde Indsigelse. — Endvidere have vi under Nr. 31 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Juli 1866. Det forslaaer sig af sig selv, at der maatte sættes en Frist, fra hvilken Loven skulde træde i Kraft, og vi have troet, at den 1ste Juli 1866 vilde være passende. Naturligvis maa det ønskes, at denne Lov træder i Virksomhed snarest muligt, navnlig da den i saa mangfoldige Retninger vil føre til mildere Resultater, men paa den anden Side have vi meent, at det ikke vel lod sig gjøre at sætte en altfor kort Frist, da der maa levnes den fornødne Tid for de Auctoriteter, som skulde bringe Loven i Anvendelse, til paa behørig Maade at sætte sig ind i den. Det vil sees, at den høitærede Justitsminister under Nr. 30 har stillet et dermed aldeles overensstemmende Forslag, og den Omstændighed, at vor Tanke har fundet Billigelse hos Justitsministeren, turde være Borgen for, at det Haab ikke vil være frugtesløst, at det Forslag, som vi have tilladt os at stille, vil vinde det høie Things Bifald.

Foruden disse tre Endringsforslag, som jeg saaledes antager ikke ville møde nogen Modstand, have vi tilladt os at stille tre forskjellige Forslag, nemlig Forslagene under Nr. 22 og 23, der vedrøre Materien om Duel og paa en vis Maade ere eet Forslag, og dernæst Forslaget under Nr. 26 til § 233. Det sidstnævnte Forslag gaaer ud paa, at Ordet „betydeligere“, som ved anden Behandling blev indsat, skal gaae ud af § 233, der som bekjendt handler om Skovtyveri. § 233 i Udkastet lød saaledes: „Berttagelsen af paa Roden staaende Træer eller Dele af samme anses som andet Tyveri“; men ved anden Behandling blev det vedtaget foran Ordet „Dele“ at indstøde Ordet „betydeligere“. Vi have imidlertid ikke funnet overbevise os om, at den Forandring, der saaledes blev vedtagen forrige Gang, er heldig, og Grunden dertil er den, som forøvrigt lettelig frembyder sig af sig selv, at dette Ord „betydeligere“ lider af en høi Grad af Ubestemthed eller Baghed. Naar man lader det nævnte Ord staae, udsætter man sig for, at den forskjellige Opfattelse deraf skal hidføre